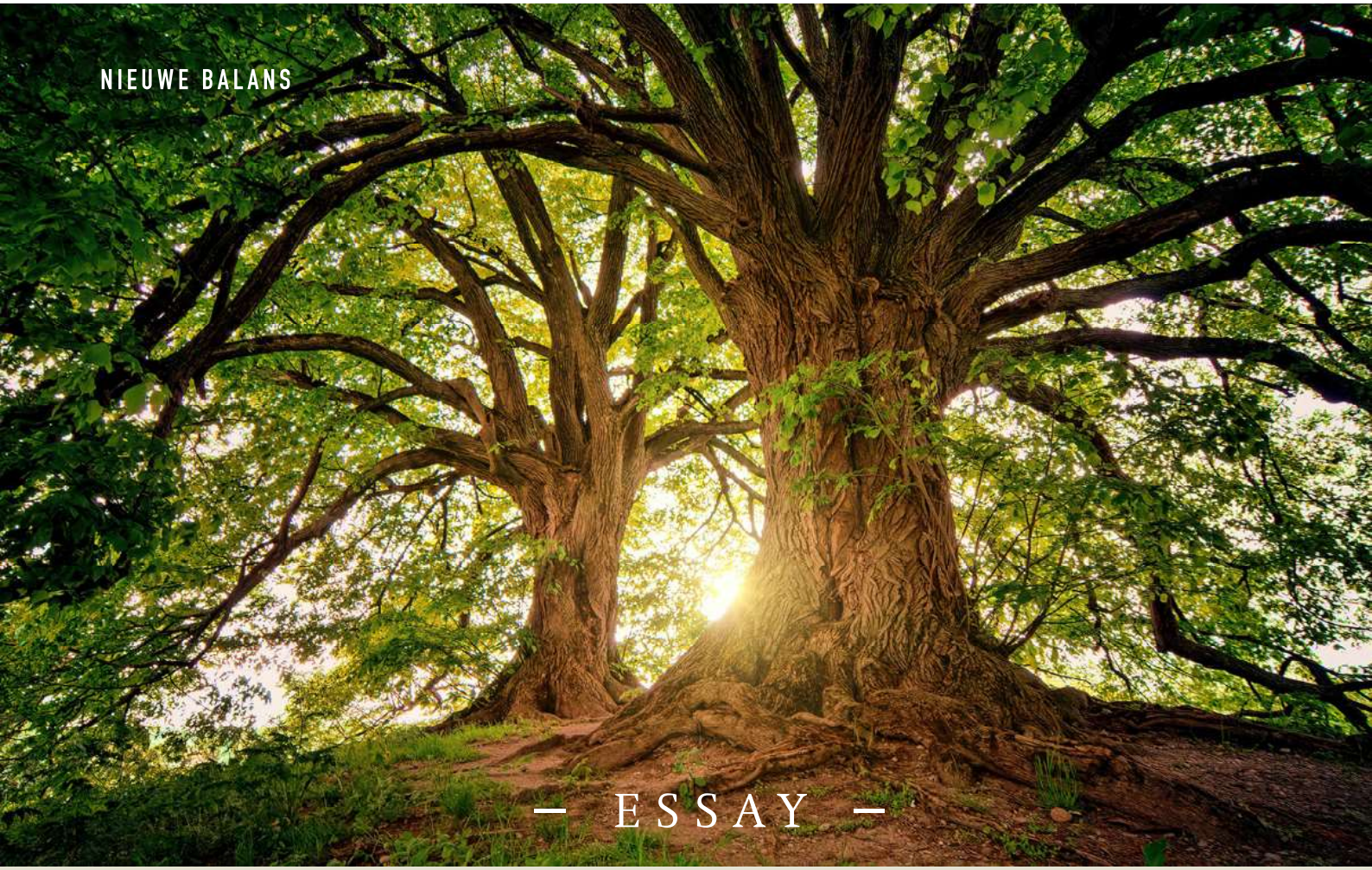

— ESSAY —

Balans in beschaving

Wonend in Schotland ben je nooit ver van de natuur en als het even kan, ben ik wel ergens te vinden in een bos, op een berg of bij een meer. Wandelen in de natuur geeft rust en als amateurfotograaf zie je wilde dieren, vogels en prachtige bloemen. Dit jaar is een verandering merkbaar.

TEKST **JAAP HIDDINGA**

Als gevolg van de corona-restricties is de invloed van de mens op de natuur minder geworden. Het is stiller en rustiger. De natuur is meer en intenser aanwezig dan voorheen. Geluiden en geuren zijn sterker. Ik nam het ook waar in de vele foto's die ik maak. De kleuren zijn dieper, het groen is groener. Naarmate de mens minder overheersend is, is de natuur energetisch gezien veel intenser aanwezig.

Als de mens de natuur minder overheerst, laat de natuur zich meer zien en omgekeerd lijkt de natuur zich terug te trekken als de mens overheersend aanwezig is. Deze touwtrekkerij vinden we ook terug in onze beschavingen. Beschavingen worden gekleurd en gevormd door ideologische visies die het gerechtigd achten anderen te overheersen. Maar er is iets verontrustender te zien. Het lijkt erop dat wij beschaving vooral definiëren als iets wat bereikt dient te worden ten koste van alles wat daarmee in tegenspraak lijkt te zijn. Of zoals de Chinese president Xi Jinping in mei 2022 zei tijdens het Nationaal Volkscongres: "In de strijd tegen COVID-19 hebben we wederom de sterke vitaliteit en opmerkelijke superioriteit van het Chinese systeem laten zien, dat elk obstakel overwint en enorme bijdragen levert aan de vooruitgang van de men-

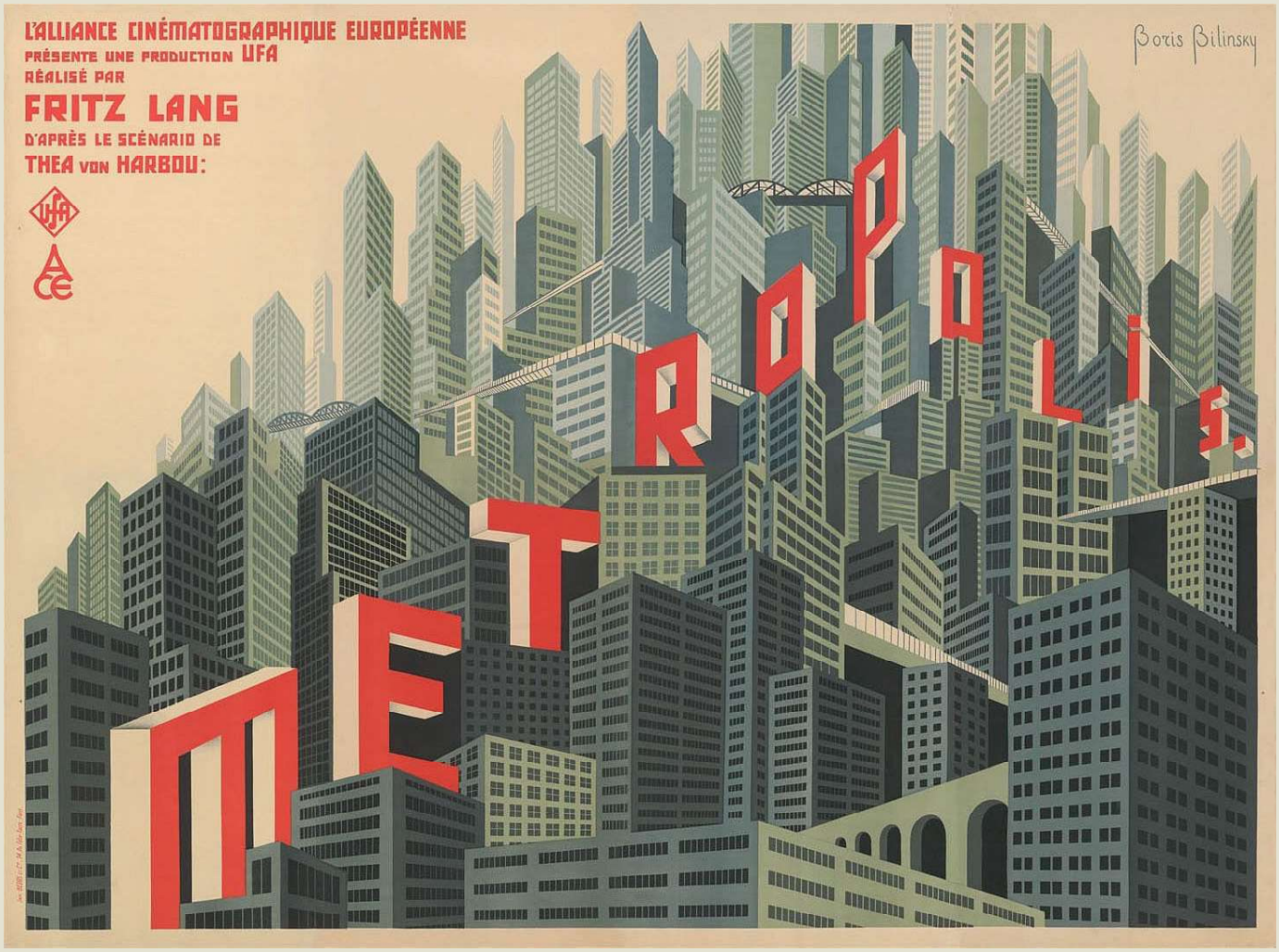
selijke beschaving." Zo'n systeem klopt zich op de borst en gaat eraan voorbij dat deze pandemie door henzelf in het leven is geroepen. En wie het er niet mee eens is, wordt gevangen gezet.

De overheersing van de ene mens over de andere is er altijd al geweest. Je ziet het nu terug bij extreem rijke mensen, zoals Jeff Bezos (Amazon). Hij heeft inmiddels 445 miljard dollar op zijn rekening bij kunnen schrijven, terwijl het werk wordt gedaan door voornamelijk laagbetaalde medewerkers. Overheersing zie je ook terug in de farmaceutische industrie die ons onnodige en ook vaak slechte medicijnen wil verkopen. Overheersing vindt plaats door onze overheden ongeacht de politieke kleur van het moment. Op een klein individueel niveau vindt overheersing plaats door overlast van buren of gedrang in een winkel. Het merendeel van de mensheid is niet vrij en leeft in een beschaving die niets anders is dan een mooie gevangenis.

ONBALANS

In de afgelopen 150 jaar zijn er vele visionaire denkers, schrijvers en filmmakers geweest die deze onbalans in de beschaving waarnamen en lieten zien. Een ervan was Fritz Lang die in 1927 met een zijn film 'Metropolis' – geschreven door Thea von Harbou – een beeld schetste van een hele rijke bovenlaag van de bevolking die in een ogenschijnlijk paradijselijke toestand leeft terwijl de overige 95 procent van de bevolking moet werken om die kleine groep in alles te voorzien. Het verhaal speelt zich af in 2026 – toen nog de verre toekomst – in een gigantische stad waar de rijken bovengronds leven en de werknemers/slaven ondergronds. Hoofdpersoon Freder, wiens vader de leider is van de rijke bovenwereld, ziet hoe Maria een groep kinderen uit de benedenwereld de levensstijl van de rijke bovenlaag laat zien. Gefascineerd gaat Freder naar haar op zoek in de onderwereld. In een visioen ziet hij hoe werknemers ten gunste van de bovenwereld worden geof-

"ALS WE ONZE VERMEENDE NEGATIVITEIT AFWIJZEN DAN KUNNEN WE OOK DE PRETTIGE KANT NIET OMARMEN"

ferd aan een machine, 'moloch' genaamd. Er volgt een complex verhaal dat eigenlijk een bewustwordingsproces is en ertoe leidt dat alle verhoudingen veranderen.

BEIDE KANTEN

Als we kijken hoe de wereld momenteel wordt geregeerd dan worden we niet vrolijk. De overheersing van de ene mens over de andere en de overheersing van de mens over de natuur hebben enorme invloed op onze beschaving.
Maar hoe zit het met het individu? Hebben wij geen eigen wil, geen wilskracht, geen verzet? Is de mens niet meer dan een volgend schaap? Is het geen verantwoordelijkheid van de mens zelf om te bepalen hoe hij met zijn omgeving omgaat?

Als mens kunnen wij keuzes maken. Het is ons gegeven om na te kunnen denken over wat mens-zijn nu eigenlijk is. Hierdoor komen we vanzelf op een ander punt dat nog weinig belangstelling heeft. Namelijk dat het positieve en het negatieve in onszelf besloten liggen. Het beroemde boek *Dr Jekyll and Mr Hyde* maakt dit op fascinerende manier duidelijk.

Hebben wij als mens niet altijd deze beide kanten in ons? Als mens willen we graag naar het goede streven. We willen wereldvrede, we willen harmonie, we willen niet dat andere mensen lijden. Onze hele spirituele benadering van het leven is bedoeld om een zo mooi mogelijk beeld te scheppen van onszelf, van ons streven naar het goede en van onze afwijzing van het kwaad. Maar weten we ook werkelijk wat het goede is en kunnen we wel omgaan met het kwaad en de negativiteit in ons leven? Als we het deel van onszelf waar we geen prettig gevoel bij hebben, afwijzen dan kunnen we ook de prettige kant niet volledig omarmen.

EXTREME UITWASSEN

De onderdrukking van het negatieve in onszelf betekent dat wij in onszelf een oordeel hebben over wat goed is en wat slecht, waardoor dualiteit ontstaat. Deze dualiteit komt duidelijk naar voren in extreem-ideologische ideeën. Een bekende vorm van dualiteit is die van goed en kwaad. In vrijwel alle culturen, religies en filosofieën wordt het kwaad beschouwd als een tegenpool van het goede. Het kwaad moet bestreden wor-

den en het goede moet worden nagestreefd. Dat leidt vaak tot extreme uitwassen, zoals de inquisitie en heksenvervolgingen.

Er wordt niet ingegaan op de vraag wat goed en kwaad eigenlijk is en waarom die strijd moet worden gevoerd. Die strijd is vaak een oorlog in de mens zelf. We accepteren de vermeende slechte kant in onszelf niet en gaan hem onderdrukken. Dat leidt tot situaties waarin mensen zichzelf niet meer accepteerden omdat wat zij voelden door henzelf en door anderen als slecht werd bestempeld (seksualiteit, relaties, religie en levensbeschouwing). Vandaar dat we leerden onze gevoelens te onderdrukken. Het is goed om in te zien hoe wij handelen, denken en wat wij werkelijk voelen. Wat wij het eerst echt voelen, is bepalend voor wie wij werkelijk zijn. Vervolgens gaan we daarover denken en uiteindelijk komen we tot een handeling. Maar hoever staat doorgaans die handeling af van het eerste gevoel dat bij ons opkwam?

RESULTAAT

Als mens willen we graag prettige dingen ervaren en we deinzen terug voor de mogelijkheid dat het leven ook wel eens problematisch zou kunnen zijn. We zien vaak niet dat vanuit een probleem iets nieuws kan voortkomen dat veel mooier kan zijn. De eerste reactie is vaak negatiever dan we wel eens willen toegeven. Wat zijn de eerste gedachten als we een krantenartikel lezen over een misdrijf dat gepleegd is door een buitenlandse immigrant? We laten gedachten over ziekte en dood ook niet graag toe. Wat vervelend is, mag niet bestaan, moeten we onderdrukken. Dit gedrag wordt al in onze jeugd gevormd, door ouders, opvoeders, leraren, etc. Pas als we in een situatie terechtkomen waarin deze gevoelens er wel mogen zijn, vinden ze een weg naar buiten. Het resultaat zien we elke dag in het nieuws en op social media.

STATUS QUO

Zolang deze tegenstellingen blijven bestaan, zal de beschaving blijven zoals die nu is. Een beschaving van overheersing over mensen en over de natuur. Het is echter wel degelijk mogelijk om een andere beschavingsvorm te creëren. We kunnen dit doen door niet naar onze vermeende tegenstellingen te kijken. Niet goed met kwaad vergelden en omgekeerd. Niet kijken naar wat ons verdeeld, maar onderzoeken wat ieder mens en iedere levensvorm met elkaar gemeen hebben. Het antwoord is heel eenvoudig. Elk mens zal je vertellen dat hij of zij heimelijk zoekt naar liefde. Liefde voor zichzelf en voor de wereld. De meeste mensen voelen zich alleen, eenzaam en verlangen naar deze liefde. Dat is het enige wat ons verbindt. Laten we daar dan ook beginnen... ■

JAAP HIDDINGA

Jaap Hiddinga studeerde kwantumnatuurkunde en chemie. Hij kreeg in 1993 een openbaring die zijn leven en denken totaal veranderde. Hij houdt zich bezig met het schrijven van boeken en het geven van consulten. Daarnaast geeft hij adviezen over duurzame energiebronnen. Hij heeft vele boeken geschreven. In het BRES-fonds verschenen: *Voorbij de illusie; Visioenen vanuit de bron; Boeddha en de uil; De verwarde mens; De levensbron; Bronnen van inspiratie; Verzamelde wijsheid; Man, vrouw en zielenbewustzijn, een herziene versie van De laatste stap naar bewustzijn* en een herziene versie van *Transformatie naar nieuw leven*. Ook schreef hij twee boeken over Schotland: *Historisch Schotland* en *Natuur in Schotland*. Meer informatie: *jaap.hiddinga@btopenworld.com*